

## Hva så etter konfirmasjonen? - Samling 16, Økt 2



### Hvordan ser livet ditt ut etter konfirmasjonen?

Det er kanskje ikke så rart hvis du litt ubevisst tenker på selve konfirmasjonsfeiringen (messen og festen) som en avslutning og ikke en begynnelse. Kanskje er det for deg som for fyren på bildet her, at når du kikker inn i fremtiden – altså inn i tiden etter konfirmasjonen – så virker det som om veien som ledet til konfirmasjonen kommet til et endepunkt. Er dette med konfirmasjon noe som ikke leder til andre veier, noe man ikke skal ta med seg videre?

Selvfølgelig skjønner både du og jeg at svaret er «Nei!». Veien fortsetter, men ikke nødvendigvis på samme måte som før. Her avhenger det litt av deg og de valgene du nå må foreta deg etter du er konfirmert:

- Hvordan lever du?
- Hva slags menneske ønsker du å være?
- Hvordan praktiserer du troen din?
- Har du en plan på alt dette?

### Godshare – Episode 16 «Hva skjer med deg etter konfirmasjonen?»

Se denne episoden før dere leser videre nedover her.

I denne Godshare-episoden reflekter ungdommene nettopp over hvordan å leve **etter** konfirmasjonen. De første svarene de kommer med er kanskje svar som de antar vi forventer å høre. Her snakker de om hvordan de kanskje burde leve som katolske kristne: Gå i kirken, lese i Bibelen, delta i messen, be. Dette er selvfølgelig viktige ting, men svarene de kommer med litt senere i denne korte episoden er litt annerledes. Her løfter de frem f.eks. det å ha et godt miljø der det er andre som er katolsk kristne, å ha egen motivasjon (til å praktisere den katolske tro, kanskje) og det å være en god person.

Har du motivasjon til å være katolikk nå? Hva betyr det at du nå fullt og helt er en katolsk kristen? Har du katolske (ungdoms-) miljøer du kan være en del av? Hvordan kan du være en god person?

Det å gå i kirken, delta i messen, be og å gjøre alle de katolske tingene, forvandler oss ikke uten videre til gode personer som reflekterer over livene våre og som er motivert av og for sin tro. Som katolikker er vi riktignok pålagt å delta i messen og det er viktig at vi ber og vi leser i Bibelen, men vi må ville dette selv. Vi må være motivert til det. Hvordan kan du motivere deg slik at det du mottok i konfirmasjonen – Den Hellige Ånds gaver – kan hjelpe deg å leve som en ekte kristen, en som ikke bare gjør ting fordi andre forventer det, men som gjør det fordi du skjønner at det er riktig og at det er godt?

Har dere allerede diskutert spørsmålene til høyre for bildet ovenfor, så trenger dere ikke nødvendigvis diskutere noe mer nå. Det er valgfritt, naturligvis. Det viktigste er at du reflekterer over dette for seg selv, og at du fortsetter med dette hele livet.

## Å «kontakte» sin fremtidige selv

Hvordan tror du livet ditt er om 10 år, kanskje om 20 år, eller hva med om 50 år? Tenk om du kunne møte deg selv og stilt spørsmål om hvordan det var å ha blitt 20 år gammel, 40 år gammel, eller kanskje 70 år gammel 🤖

Vi vet naturligvis at dette ikke er realistisk, men vi kan snu det litt på hodet. Du kan la din fremtidige selv «møte» deg på den alderen du er nå. Dette kan du gjøre ved å skrive et brev til deg selv. Dette brevet må forsegles eller gjemmes bort, slik at hverken du eller noen andre åpner det før du selv ønsker det skal åpnes. I brevet kan du både fortelle om hvordan livet ditt er akkurat nå, og om hva du tenker om livet og om fremtiden. Så kan du stille din fremtidige selv spørsmål om hvordan det er å ha blitt XX antall år. Du kan også gi deg selv tips og råd om forskjellige ting.

Når man forseglar et brev eller en type pakke som er ment å åpnes en gang i fremtiden, kalles det (på engelsk) en «time-capsule». Det er en slags tids-boks. Den har «reist i tiden» (bare ikke sånn superkjapt som en tilsynelatende tidsmaskin), og den vil som regel overraske deg når du en gang åpner den, fordi den kan romme informasjon (og evt. ting) som du helt hadde glemt. Her er et lite eksempel på dette fra forfatteren av disse oppgavene:

---

*For en del år siden kjøpte vi (familien min og jeg) et nytt (vel gammelt) hus. Det har vi holdt på å pusse opp i flere år nå, og da vi skulle pusse opp garasjen i fjor, fant vi en gamle tinnboks gjemt inne i den ene veggen. Boksen var litt rusten og luktet litt rart, men inne i den var det noe overraskende. Vi fant en kassett (slike man brukte før man fikk CDer), litt gammelt godteri og noen gamle, små leker. Heldigvis hadde vi fremdeles en kassettspiller, og var derfor kjappe til å se om kassetten faktisk virket, nysgjerrige som vi var. Det gjorde den.*

*Vi hørte stemmen til en ung jente og noen andre barn. Jenta sa navnet sitt i begynnelsen av opptaket, og vi skjønnte med én gang at hun var ett av barna til de vi hadde kjøpt huset av. Året var 1994, og hun og noen av søsknene hennes ønsket å lage nettopp en slik «time-capsule». Det eneste var, de laget den ikke til seg selv, men til «den som måtte finne denne boksen i fremtiden en gang». Så fortalte de om livet sitt, om hvordan det var å leve i 1994, om hvordan de trodde fremtiden ville bli, og litt til. Det var skikkelig artig å høre på denne kassetten! Men, det mest interessante var at de som hadde laget kassetten kunne ikke helt huske dette. Vi kjente litt til familien vi hadde kjøpt huset av, og fikk tak i den jenta som snakket mest på kassetten. Hun var naturligvis ikke en jente lenger, for dette var jo nesten 30 år siden. Hun ble både overrasket over at vi fant boksen med kassetten, og over det hun hadde sagt på opptaket. Glad ble hun også, for dette synes hun selv var et utrolig spennende og artig minne.*

*Jeg har jobbet som engelsklærer på ungdomsskolen i mange år, og en av oppgavene vi engelsklærere ofte ga elevene var nettopp en slik «time-capsule»-oppgave. Den gang var jeg mest opptatt av grammatikken og de nye ordene elevene mine skulle lære. Jeg vet ikke om jeg noen gang tok oppgaven helt seriøst og faktisk anbefalte elevene å lage en ekte «time-capsule». Nå skulle jeg virkelig ønske jeg hadde gjort det, for jeg så hvor spennende dette var for jenta (damen) som hadde laget den «time-capsul»-en vi fant i garasjen vår. Det å få «møte» seg selv slik igjen så mange år senere, ga henne et nytt perspektiv på livet, fortalte hun oss.*

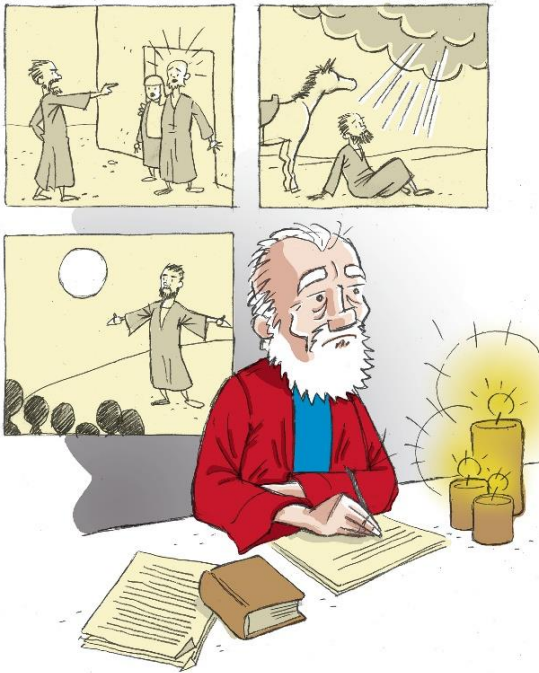
---

Å skrive til sin fremtidige selv er altså ikke bare tull og tøys. Det har virkelig en verdi. Det kan faktisk være med på å endre livet til en person.

## BIBELN: En «time-capsul»-?

- Hvordan kan vi noe mene at Bibelen være en «time-capsule»?

Diskuter gjerne i plenum før dere leser videre. Kanskje er ikke dette så merkelig som det høres ut ...



Da Paulus skrev alle sine brev og tekster for snart 2000 år siden, visste han lite om hvor stor innflytelse han skulle ha over fremtidens mennesker. Det Paulus gjorde var skrive brev til vidt forskjellige mennesker som bodde på vidt forskjellige steder. Disse menneskene prøvde å starte menigheter, og Paulus hjalp dem med sine råd og tips. Her gav ham dem råd om hvordan de skulle leve sammen slik Jesus ønsket.

Brevene ble naturligvis lest av de han hadde adressert dem til, men – noe Paulus ikke visste – var at det han brev har blitt lest av milliarder av mennesker over hele verden i snart 2000 år.

Det handler ikke bare om at brevene har blitt lest av så mange, men at de som lest brevene har tatt til seg rådene tiltenkt de opprinnelige mottakerne. Den livsvisdommen om hvordan å leve som kristen som fungerte for 2000 år siden, er like viktig og nyttig i dag.

På en måte kan man si at hele Bibelen – både Det nye og Det gamle testamentet med alle sine brev og historier – er vår menneskehets aller viktigste «time-capsule». Her lærer vi både om hvordan menneskene levde den gangen og vi får råd om hvordan vi selv burde leve. Bibelen er så full av kunnskap, informasjon, råd og religiøs veiledning at man nesten alltid finner noe nytt å under seg over.

Hvis dere vil lære mer om Paulus, så ta gjerne en titt her: [Bibelselskapet | Paulus](#)

### Din egen «time-capsule»

Hva kan du overraske deg selv med i fremtiden? Kan du greie å fortelle om livet ditt akkurat nå og inkludere detaljer som du kanskje ellers ville ha glemt når du blir voksen (eldre)-?

Hva med å gi deg selv råd for fremtiden? Etersom denne oppgaven nå blir gitt deg kan deg i forbindelse med konfirmantforberedelsestiden, er det ønskelig at du tenker litt som Paulus, og gir (deg selv) råd om hvordan å leve som kristen. Kanskje har du konkrete eksempler på hva du burde gjøre. Her er noen forslag:

- Delta/tilhøre i en katolsk menighet (forklar hvorfor det er viktig)
- Drive med frivillig kristent (katolsk) arbeid, som f.eks. Caritas eller andre lignende organisasjoner
- Finne måter å dele Guds ord med andre (Hvordan skal du gjøre det på en naturlig måte?)

Du kan gjerne fortelle om drømmer du kanskje for fremtiden når det gjelder jobb/karriere, familie, bosted, hobbyer, m.m., og du kan gjerne stille deg selv noen spørsmål om hvordan livet ditt har blitt.

Det går naturligvis an å lage et lydopptak eller videoopptak istedenfor brev. (slik du kunne lese om på side 2 i denne ressursen). Kanskje ønsker du å legge ved noen ting også. Da må du finne en boks som tåler å lagres i en del år. Men, et helt vanlig brev er også greit. Det viktigste blir å bestemme når du skal åpne denne igjen, og hvordan du skal lagre den slik at du ikke glemmer den, men heller ikke blir fristet til å åpne den for tidlig. Så er det lurt at dette ikke blir altfor kort eller altfor langt. Kanskje du kan bli enig med kateketen din om lengde (på brev eller opptak). Masse lykke til!